

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218201577
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3218201577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu T. F. L., E. so sídlom Q. XX, A., K. XX XXX XXX, proti žalovanému R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. W. F. XX, o zaplatenie 2.002,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2Csp/129/2018-67 zo dňa 4. septembra 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 687,69 eur, úrok z omeškania vo výške 1,77 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 687,69 eur od 23.11.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania (výrok III.). Rozhodnutie zdôvodnil skutkovým zistením, že dňa 30.10.2015 uzavreli strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach po 68,39 eur pri úrokovej sadzbe 17,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru bol 90,00 eur. V zmluve bol ďalej uvedený súbor poistenia A, poplatok za poistenie 1,68 eur mesačne, RPMN bola uvedená vo výške 21,24 %, priemerná RPMN 15,44 %. Ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola v zmluve uvedená suma 5.014,08 eur. Listom označeným „Opakované upozornenie“ zo dňa 19.09.2018 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru. Listom označeným „Výzva na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 22.11.2018 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.11.2018 a vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu vo výške 2.191,72 eur s príslušenstvom. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi splátky v celkovej výške 2.312,31 eur, z čoho bolo 1.259,02 eur započítaných na úrok, 997,85 eur na istinu a 55,44 eur na poistné.

1.2 Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 2 písm. a), b), d), g), h), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 9, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka. V zmysle citovaných ustanovení považoval zmluvu z 30.10.2015 za zmluvu o úvere a zároveň za spotrebiteľskú zmluvu a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve síce je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, avšak táto nie je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, keďže táto je iba súčtom všetkých splátok a poplatku za poskytnutie úveru bez toho, aby v nej bolo zahrnuté poistné. Do celkových nákladov spotrebiteľa pritom v danom

prípade patrí aj poisťné, pretože spotrebiteľ musel uzavrieť aj poisťnú zmluvu ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že v zmluve sa nachádza predformulovaný text o poistení (schopnosti splácať úver) ako Súbor A, zmluva vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia. Rovnako ani žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je formulárovou žiadosťou, nepredpokladá možnosť odmietnutia poistenia. Poplatok za poistenie vo výške 1,68 eur mesačne preto mal byť zahrnutý do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Následne potom aj výška RPMN bola vypočítaná a uvedená v predmetnej zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže medzi stranami nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 3.000,00 eur a žalovaný žalobcovi celkom uhradil sumu 2.312,31 eur, žalobcovi patrí právo len na zaplatenie zostatku poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 687,69 eur.

1.3 Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo na úrok z omeškania. Za dôvodné považoval súd prvej inštancie žalobcom uplatnené úroky z omeškania z jednotlivých splátok do zosplatnenia v celkovej výške 1,77 eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 23.11.2018 (deň nasledujúci po predčasnom zosplatnení úveru) do zaplatenia (samozrejme len z priznanej dlžnej sumy 687,69 eur). Výrok o trovách konania zdôvodnil súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenia § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že v konaní bol prevažne (vo väčšej miere) úspešný žalovaný, ktorému by preto patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne účelné trovy preukázateľne nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2.1 Proti uvedenému rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, a vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), f), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Uviedol, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Samotný súd prvej inštancie pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril a zostal v spore pasívny. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a ústavného súdu, pričom konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ustanoveniami § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. poisťenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poisťnú zmluvu uzavrieť. Z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie však vyplýva opačný záver, teda že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky (najmä bez negatívnych dôsledkov pre spotrebiteľa) uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia - k tomu citoval bod 10.1 Všeobecných obchodných podmienok banky a bod 8 Obchodných podmienok pre úvery. Poukázal aj na vyjadrenie Odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS z 2.9.2019, kde NBS okrem iného konštatovala, že v obdržanej dokumentácii nie sú podklady, ktoré by nasvedčovali tomu, že uzavretie zmluvy resp. uzavretie zmluvy za ponúkaných podmienok bolo podmienené prístupím spotrebiteľa k poisťnej zmluve.

2.2 Pokiaľ súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dobrovoľnosť poistenia úveru, podľa žalobcu ho mal vyzvať na doplnenie/opravu žaloby za účelom predloženia potrebných dôkazov (§ 129 ods. 1 CSP). Ak súd rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania, súd takýmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Z tohto dôvodu mal žalobca za to, že aj v odvolacom konaní možno doplniť dokazovanie, preto na účely preukázania dobrovoľnosti poistenia úveru priložil k odvolaniu dve úverové zmluvy iných klientov, v ktorých poistenie nebolo dojednané. K výroku o trovách konania žalobca uviedol, že tento výrok napáda vzhľadom k tomu, že má za to, že uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu, a teda žalobe by malo byť v celom rozsahu vyhovie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe odvolania žalobcu preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II.)

potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o výrok I. (povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 687,69 eur s úrokom z omeškania vo výške 1,77 eur a vo výške 5 % ročne zo sumy 687,69 eur od 23.11.2018 do zaplataenia), v tejto časti rozsudok nebol napadnutý odvolaním, preto odvolací súd vecnú správnosť tohto výroku nepreskúmaval.

5. Súd prvej inštancie založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na nesprávnom výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), čo má za následok, že úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

6. Ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich v § 11 vymenúva tie, ktorých neuvedenie alebo nesprávne uvedenie v zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie.

7. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne dospel k záveru, že do celkových nákladov spotrebiteľského úveru (a tým aj do výpočtu RPMN) mali byť zahrnuté aj náklady na poistenie. Poistenie totiž bolo vopred predformulované v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru, ktorú žalovaný podpísal dňa 30.10.2015, aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere z toho istého dňa, pričom z usporiadania oboch listín (ktoré boli zjavne pripravené žalobcom ako formuláre, o čom okrem iného svedčí logo banky v záhlaví oboch listín) je zrejmé, že tieto formuláre neumožňovali žalovanému výber medzi poskytnutím a neposkytnutím úveru, ale len výber medzi viacerými typmi poistenia.

8. Súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru bol rámček označený „Poistenie úveru“, kde mal žalovaný možnosť vybrať typ a súbor poistenia a mal tam tiež uviesť, či má skúsenosti s poistením alebo nie. Tento formulár mu však sám o sebe nedával možnosť požiadať o úver bez poistenia. Odvolací súd pripúšťa, že v prípade, ak by spotrebiteľ napriek tomu uviedol (dopísal), že nežiada/odmieta poistenie, možno by mu úver bol poskytnutý aj bez poistenia (ako to tvrdí žalovaný v odvolaní, čo dokladá dvoma zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzavretými s inými spotrebiteľmi), avšak takáto voľba by vyžadovala od spotrebiteľa - žiadateľa o úver osobitnú aktivitu (výslovné odmietnutie poistenia napriek tomu, že formulár takúto možnosť nedáva), čo tiež predpokladá vyššiu znalosť spotrebiteľských práv (povedomie o tom, že poistenie nemá byť povinné). Ochrana spotrebiteľa vychádza z toho, ako sa bežne správa priemerný spotrebiteľ (ako sa predpokladá, že by sa správal v konkrétnej situácii). Bežného spotrebiteľa takto predformulovaná žiadosť o spotrebiteľský úver navádza na to, aby iba vybral niektorý z ponúkaných typov a súborov poistenia, bez možnosti nepoistiť úver.

9. Rovnako ani z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že by poistenie schopnosti splácať úver nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. Poistenie je priamo obsiahnuté vo formulári zmluvy v rámciku označenom nadpisom „Základné podmienky“. V tejto časti zmluvy sa pritom neuvádza možnosť spotrebiteľa odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver. Podľa predtlačeneho formulára spotrebiteľ mal možnosť len vybrať jeden z ponúkaných súborov poistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu (zhodne so súdom prvej inštancie) takto vopred naformulované poistenie schopnosti splácať úver nemožno hodnotiť inak, než ako jednu z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere. Pokiaľ za takýchto okolností žalobca so žalovaným uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou bolo poistenie, mali byť náklady na poistenie (poistné) podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, a tým aj do výpočtu RPMN.

10. Možnosť odmietnuť poistenie nevyplývala ani zo žiadneho ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok, ktoré citoval žalobca v odvolaní: Skutočnosť, že klient nemá právny nárok na dojednanie/sprostredkovanie poistenia neznamená, že banka mu nemohla poistenie vnútiť ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podmienka, že poistenie možno dojednať len spolu s poskytnutím úveru (t. j. že splácanie úveru nemožno „dopojiť neskôr“) takisto nehovorí nič o dobrovoľnosti alebo nedobrovoľnosti

poistenia uzatváraného súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere (priamo v tejto zmluve). Napokon ani ustanovenia o zániku poistenia pri omeškaní dvoch alebo viacerých po sebe idúcich anuitných splátok alebo ich častí nesvedčí o samostatnosti poistenia, práve naopak, tu je poistenie výslovne naviazané na splácanie anuitných splátok spotrebiteľského úveru (pričom je otázne, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku alebo o nekalú praktiku, keďže podstatou poistenia schopnosti splácať úver je práve úhrada splátok poisťovateľom v prípade poistnej udalosti, a ak má poistenie zaniknúť z dôvodu nezaplatenia dvoch splátok úveru, je otázne, či takéto poistenie má vôbec pre spotrebiteľa nejaký význam).

11. Pokiaľ žalobca odkázal na stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS z 02.09.2019 (ktoré priložil), odvolací súd nevie posúdiť, či išlo o totožný resp. podobný skutkový stav, keďže stanovisko NBS neobsahuje celé znenie ňou preskúmvanej zmluvy. Je však potrebné poukázať na to, že v predložennom stanovisku je uvedené, že NBS nedisponuje úplnou zmluvnou dokumentáciou a nie je ani oboznámená so skutkovým stavom prípadu a okolnosťami, za ktorých bola zmluva uzatvorená, pričom posúdenie skutočnosti, či náklady na poistenie majú alebo nemajú byť zahrnuté do celkových nákladov na úver, je v kompetencii príslušného súdu.

12. Možno teda uzavrieť, že žalovanému bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere poskytnutý klamlivý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, významný tiež pre správne stanovenie RPMN. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v dôsledku toho, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správny údaj o RPMN (údaj v zmluve je nesprávny v neprospech spotrebiteľa) a neobsahuje ani správny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

13. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie v rozpore s ustanoveniami § 150 a § 151 CSP preskúmaval tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené, odvolací súd uvádza, že v žalobe a ani v neskorších vyjadreniach žalobcu nebolo obsiahnuté žiadne skutkové tvrdenie o tom, či súčasťou kontraktačného mechanizmu bola alebo nebola aj možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver. Nešlo teda o súdom preskúmvané tvrdenie žalobcu. Súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 04.09.2019 výslovne uviedol, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko žalobca do celkovej čiastky nezarátal poistenie, z tohto dôvodu je nesprávne určená aj výška RPMN, a z toho súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia vyvodil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Žalobca na toto vyjadrenie súdu prvej inštancie nereagoval (to, že sa rozhodol nezúčastniť na pojednávaní, je jeho rozhodnutie, avšak musel si byť vedomý, že tak nebude môcť reagovať na vývoj procesnej situácie na pojednávaní).

14. Podľa § 132 ods. 1 CSP síce je „pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností“ jednou z náležitostí žaloby, avšak pokiaľ niektoré čiastkové skutkové tvrdenia v žalobe absentujú, ale je zrejmé, čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov (vrátane podstatných skutkových okolností), nejde o neúplné alebo nezrozumiteľné podanie a absencia ďalších skutkových tvrdení (ktoré možno označiť ako „vedľajšie“, teda také, ktoré nie sú priamym skutkovým zdôvodnením podstaty žalobcovho nároku) nezakladá povinnosť súdu postupovať podľa § 129 CSP, teda vyzvať žalobcu na doplnenie a opravu žaloby. Naopak, neunesenie bremena tvrdenia má v takomto prípade za následok stratu sporu.

15. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. To však neznamená, že súd nemôže niektoré (vedľajšie) skutkové okolnosti vyvodiť aj z vykonaných dôkazov, bez priamych skutkových tvrdení strán o týchto okolnostiach. Podľa § 150 ods. 2 CSP má súd iba možnosť, nie povinnosť na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia. Pokiaľ skutkové tvrdenia strán k niektorej skutočnosti neexistujú, súd ich môže vyvodiť aj sám z predložených dôkazov. V preskúmvanej veci súd z listinných dôkazov, predložených samotným žalobcom, vyvodil záver o nemožnosti uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez poistenia, čo odvolací súd nepovažuje za porušenie procesných práv žalobcu.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že v konaní pred súdom prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, boli splnené všetky podmienky konania, súdom vykonané dokazovanie bolo dostatočné pre rozhodnutie vo veci, súd dospel k správnym skutkovým

zisteniam, správne tiež vec právne posúdil a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočne zrozumiteľné a logické.

17. Pokiaľ ide o trovy konania pred súdom prvej inštancie, žalobca v petite odvolania nezdôvodnil nesprávnosť výroku o trovách konania pre prípad potvrdenia správnosti výroku vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Správne dospel k záveru, že žalovaný bol vo veci samej prevažne úspešný, teda žalovanému by patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu. Vzhľadom k tomu, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu náhradu trov konania nepriznal.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v oboch napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

19. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto by mal v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP proti neúspešnému odvolateľovi (žalobcovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Keďže však bol žalovaný v odvolacom konaní nečinný a žiadne trovy mu tak v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).